

Koekkoek

blijven. De minister kan natuurlijk ook een positief advies aan de Kamer geven, maar ik ben haar er in ieder geval erkentelijk voor dat zij het aan de Kamer overlaat.

Minister **Sorgdrager**: Mijnheer de voorzitter! Ik heb eigenlijk weinig meer te zeggen. Wij hebben de argumenten uitgewisseld. De heer Koekkoek leest de passage uit de Aanwijzingen voor de regelgeving voor. Daarin komt het woord "kan" voor. Ik ga er geen punt van maken. Nogmaals, ik laat het aan de Kamer over. Voor mij is het niet echt heel belangrijk.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 11.56 uur tot 13.00 uur geschorst.

Voorzitter: Zijlstra

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda voor 10, 11 en 12 februari de gezamenlijke behandeling van:

- het wetsvoorstel Nieuwe bepalingen inzake De Nederlandsche Bank N.V. in verband met het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (Bankwet 1998) (25719);
- het wetsvoorstel Regels inzake gemeenschappelijke wisselkoersarrangementen van de euro, alsmede wijziging van enkele andere wetten (25679).

Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda voor 17, 18 en 19 februari de gezamenlijke behandeling van:

- het wetsvoorstel Wijziging van de Wet financiering volksverzekeringen houdende regels omtrent de maximering van het premiepercentage en de mogelijkheid van verstrekking van rijksbijdragen voor de algemene ouderdomsverzekering, alsmede omtrent de vorming van een Spaarfonds AOW (25699);
- het wetsvoorstel Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Spaarfonds AOW voor het jaar 1997 (25700);
- het wetsvoorstel Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Spaarfonds AOW voor het jaar 1998 (25701).

Ik stel voor, te behandelen donderdag 12 februari bij het begin van de vergadering:

- de verslagen van de commissie voor de Verzoekschriften (25702, nrs. 40 t/m 62);
- het wetsvoorstel Wijziging van de Wet balansverkorting geldelijke steun volkshuisvesting (vervallen regels over minimale huursomstijging) (25841).

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van onder meer de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en de Wet op de studiefinanciering ter uitvoering van in het hoger onderwijs- en onderzoekplan 1996 aangekondigde maatregelen (25370).**

(Zie vergadering van 4 februari 1998.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De heer **Van Gelder** (PvdA): Voorzitter! Ik dank allereerst de minister voor de vrij uitvoerige en adequate beantwoording, die in dit geval buitengewoon adequaat was. Ik wil op een paar thema's nog even terugkomen om wat puntjes op de i te zetten.

Voorzitter! Differentiatie in het hoger onderwijs is geen discussie van de laatste tijd en het is daarom nuttig en noodzakelijk dat er een regeling komt die meer ruimte laat aan de instellingen om een gericht aanbod aan studenten mogelijk te maken. Dat heeft vooral een vertaling gekregen in de discussie over de herinvoering van het kandidaats.

Voor mij is dat de basis voor een vernieuwing van programma's en een gedifferentieerde uitstroom en daarmee ook een opmaat naar een stringenter discussie over de rol van permanente educatie in het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderwijs in het bijzonder. Ik acht het daarom denkbaar dat studenten na drie jaar besluiten om de universiteit te verlaten om later terug te keren om een direct vervolg te geven aan de opleiding die ze gevolgd hadden of een andere kop te plaatsen op de basisopleiding. Dan gaat het er dus steeds meer om dat je tot een vorm van driejarige basisacademische vorming komt, die duidelijk moet vastliggen en afgesloten kan worden met een kandidaatsexamen. Voor mij is dat dus geen afgeronde, zelfstandige academische opleiding. Het is overigens een discussie die, zoals gezegd, al langer aan de gang is. Ook de WRR heeft daar in het rapport, dat een rol heeft gespeeld in de discussie over het regeerakkoord, nog eens nadrukkelijk op gewezen.

Het grote verschil tussen mijn opvatting en die van de minister is dat de minister wil streven naar een zelfstandig georganiseerd uitstroomniveau na drie jaar, een soort aparte driejarige opleiding met een beschermde titel, maar dat er tegelijkertijd toe leidt dat de minister gevolg moet geven aan een van de uitgangspunten van het regeerakkoord, dat het dan ook een gewaarborgde maatschappelijke kwalificatie moet opleveren. Daarmee stelt de minister zich ook afhankelijk op ten opzichte van bijvoorbeeld de werkgevers, die dan moeten toegeven dat daar sprake van is.

Mijn keuze voor een onderwijskundige gelaagdheid heeft die eis niet en is gebaseerd op een examen van 126 punten. Of uitstroom plaatsvindt, zal afhankelijk zijn van de vrije keuze van studenten en kan afhankelijk zijn van de conjunctuur en van de opstelling van werkgevers. Maar dat wordt pas interessant voor studenten